

Johann Quistorp

Programma Rectoris Academici Johannis Quistorpii ... Quo ad eundum Exequias Beatae Annae Preussen/ Coniugis Cl. Dn. Andreae Eberhardi Amselii, Cantoris & Scholae Collegae d. XIII. Aprilis Anno M. DC. LX. Omnes & omnium ordinum Literatos, invitat

Rostochii: Kilius, 1660

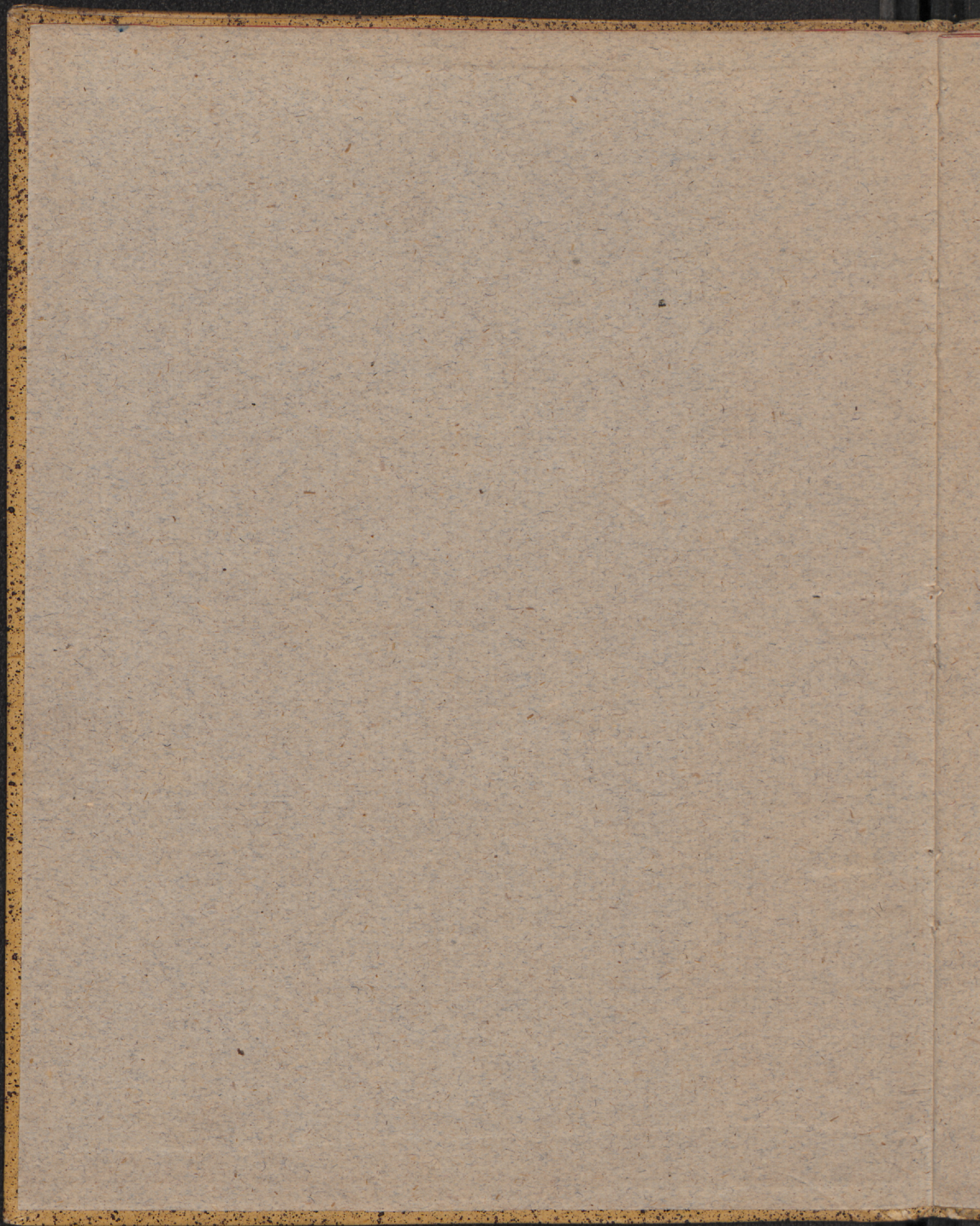
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn773019456>

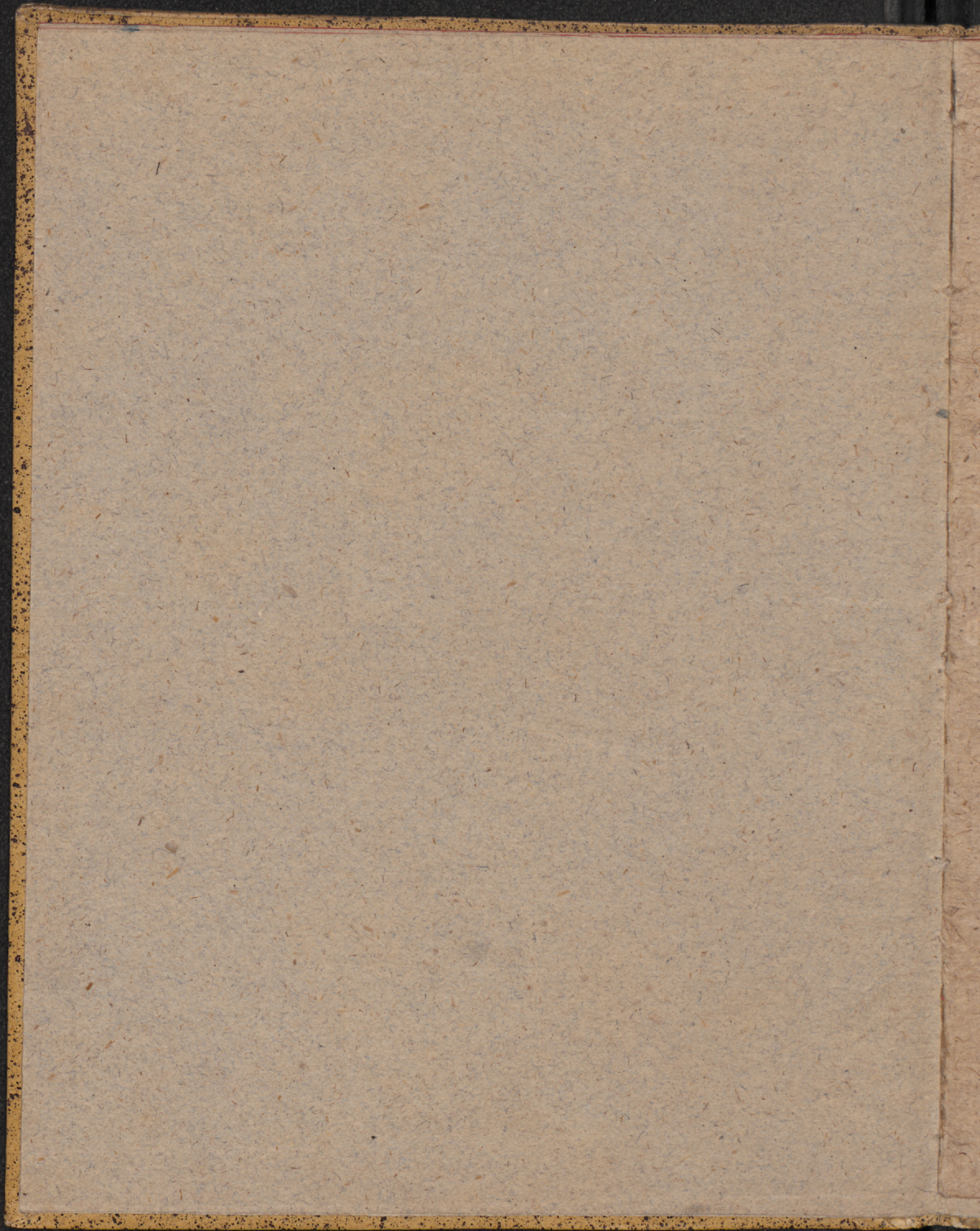
Druck Freier Zugang

Qvistorp, J.,
in
A. Preuss,
uxor. A. Eberhard. *Amstel*
Rostock. 1660.

32

PROGRAMMA 91.
RECTORIS ACADEMICI
JOHANNIS QVISTORPII,
D. ΘΕΟΛΟΓ. Past. J. & Prof. P.

Quo
adeundum
EXEQVIAS
BEATÆ

ANNÆ Preussen/
CONJUGIS
CI. DN. ANDREÆ EBERHAR-
DI AMSELII, Cantoris & Scholæ
COLLEGÆ,
d. XIII. Aprilis A N N O
M. DC. LX.
Omnes & omnium ordinum Li-
teratos, invitat.

ROSTOCHII
Typis Hæredum NICOLAI KILII, Academ.
Typographi.

AUGUSTINUS

lib. 11. super Genes. cap. 17.

Miror Adamum adhuc in statu innocentia nomen imposuisse uxori suæ, sc. Viraginem. postquam autem ipsâ inducente peccarit, & uterq; propter peccatū quod commiserant, ad Mortem damnati fuerint, ei nomen imposuerit Eva, id est, Vita. Quorsum ô Adam, uxorem tuam vocas vitam, postquam morti ipsa damnata est?

RECTOR

JOHANNES QVISTORPIUS, D.

Mors per se considerata terribilis est, & sicut naturaliter omne animal vitam appetit: ita ex aduerso mortem exhorrescit. Vitâ nihil est dulcius, quare ex aduerso nil morte potest esse acerbius amariusvé. Hiskias cum lachrymis mortem deprecatus est, & prorogationem vitæ ad 15. annos à Domino impetravit: quin ipsa etiam longævitas inter exoptatissima Dei munera collocatur, cum in Decalogo ait Dominus, Honora patrem tuum & matrem tuam: ut sis LONGÆVUS super terram &c.

Jam verò mors suapte naturâ acerba, ex accidenti sæpe fit longè acerbior: ut cum homo ad sumos honores est euectus, cum pacato conjugio fruitur, opibus affluit, & prole donatur multâ eaq; morigerâ, quæ frequenti propagine se
se in

se in plures generationes extendit, & longe lateque instar fructiferæ vitis diffunditur, & qui his possessor utitur, bonâ est corporis valetudine, & mentis integritate. O mors, quàm est tali homini, quòd omnia hæc uno momento relinquere cogatur, amara tui memoria! Eccles. 41.

Ita est, sanè. Sed enim inquis, Nihil nè est in reb9, quod homini acerbam amarâq; mortis cogitationem diluat, leniat, reddatq; dulciorem? Est utique, tum in humanis tum in divinis. In humanis quidem, si quæ paulò antè dixi homini eveniant adversa: ut si quis non bonâ fruatur sensuum principum valetudine; si corpusculū trahat morbis obnoxium, si quis pauper! & abjectus durâ servitute prematur superiorū; si quis vitæ sociâ sit nactus, quæ non Conjux sit, sed veriùs bestia contubernalis, quæ odio in maritum flagret plusquam vati-

niano,

niano, eumque per totum Decalogum calumniosè publicè traducat, & reum agat, mariti bona suffuretur, & in alienos usus convertat, &c. Contrâ si quis conjugem nactus fidelem, thori totiusque vitæ sociam amabilem, rei domesticæ gerendæ peritam pariterq; & industriam, ab hac per mortem subitò avellitur: O mors, quàm est hic bonum iudicium tuum hominibus sic afflictis & in mœrore jacentibus! Dixi de mortis lenimento in rebus humanis: verum enim verò ejusmodi mortis solatiū non sufficit homini Christiano, qui nō modo ærumnarū finem morte captat, sed etiam æternæ beatitudinis possessionē quærit. Mors enim homini Christiano est Janua, per quam è carcere miseriarū egrèditur, simulq; eâdem operâ in atriū æternæ felicitatis ingreditur. Id verò nō est de naturâ mortis, sed excipit mortem fidelis hominis. Mors per se stipendium

dium est peccati: per Christi verò meritum fit, ut credentibus fiat Janua & transitus ad vitam. Exempto api aut vespæ aculeo, bombilare equidẽ adhuc potest, pungere verò amplius non potest, ideoq; nec terrere nos debet tragicus ille hominis morientis aspectus & mortis cum vita duellum, quod nihil aliud est, quàm vanus mortis bombus, quo superato homo mortu9 juxta meliorem sui partem cum Christo regnat vivus: qui inquam Christus, peccatum, quod mortis erat stimulus seu aculeus, & peccati vim, Legis nempe maledictionem, de medio sustulit. Ubi ergo tua O Mors victoria? ubi tuus ô sepulcrũ stimulus? Absorpta est mors ad victoriam. Hoc, hoc inquam verum demum pharmacon est, quo mortis tum acerbiter tum amaritudinem leniamus & edulcemus.

Experitur hoc hodierno die Scholæ trivialis Collega, qui ob præproperam
conju-

conjugis mortem in luctu & mœrore
jacet. Cuperet ille quidem cum Con-
juge ad doloris mitigationem eodẽ se-
pulchro condi, sed hæc vera consolatio
non est, Quin potius cogitet hanc fuisse
Dei voluntatem, cui obloqui nefas sit,
& se uxorem non amisisse, sed præmis-
se in cœlestem patriam, ad capescẽdam
æternam beatitudinem.

Fuit *μαναετις* nostra ANNA Preussen/
in lucem edita anno 1628. d. 20. Augusti.
Patrem habuit HENRICUM Preussen/ ci-
vem & cerevisiariũ Rostochiensem pri-
mariũ. Matrem ANNAM Sanders/ ad-
huc superstitem, fœminam piam valdè.
Avum paternum NICOLAUM Preussen/
civem præcipuum & Sedecim-Virum.
Avus maternus illi fuit Hans Zander/
civis & mercator insignis. Postquam
per S. Baptisma arbori vitæ inserta fuit,
studio pietatis & Virtutis devoverunt
hanc filiam parentes. Annos a. nata,
xxvi. in matrimoniũ data fuit DN. AN-

DREÆ

DREÆ EBERHARDO 'AMSELIO, Cantor-
ri Petrino & Scholæ Classicæ Collegæ,
tam tēperato, quàm vigilantī. Cui duos
liberos peperit: Ante quatuordecim
dies in morbū incidit, qui brevi tempo-
ris spacio vires ejus usq; adeò prostra-
vit, ut mortē iminentē meditari coacta
fuerit. Ipsa quoq; cum Deo per pœnitē-
tiā in gratiam rediit. Cum verò mensam
DNI. ei stravisset, pl. Reverendus DN.
M. Kämpeler, Pastor Petrinus vigilantis-
simus, Collega noster honorandus, vi-
tam beatè cum morte commutavit, an-
no ætatis XXXII. & Creatori suo ani-
mam reddidit.

Cui cū hodierno die Justa solvenda sint, &
officii nostri ratio postulet, ut tum literato mari-
to, tum cognationi & affinitati universæ, condo-
lentiam nostram testatam faciamus: cohortor ci-
ves Academicos universos, ut horâ post meridi-
em primâ in æde Petrina frequentes conveniant,
præsentiâ suâ hæc exequias ornaturi, & pro utri-
usq; Reipub. salute ad Deum vota facturi. P. P.

R O S T O C H I I sub Sigillo Acad. XIII. April.

ANNO M D C L X.

